

Dosarul nr. 2ra-781/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) C. Vîrlan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, V. Votorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

3 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Mariana Barașianț în
interesele lui Veaceslav Luchianciuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei
Gafeli împotriva lui Veaceslav Luchianciuc cu privire la repararea prejudiciului
material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 2 ianuarie 2019 Alexandru Gafeli a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Veaceslav Luchianciuc, solicitând încasarea sumei de 5 050 de euro cu
titlu de prejudiciu material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 3 ianuarie 2017 a procurat de
la cet. Veaceslav Luchianciuc automobilul de model „Škoda Roomster” cu nr. VIN -
xxxxx la prețul de 5 050 de euro, întocmind contract corespunzător.

La 29 iunie 2018 în timpul traversării frontierei între România și Bulgaria în
punctul de trecere frontierei Ostrov, automobilul nominalizat a fost ridicat de către
colaboratorii inspectoratului general al poliției de frontieră din România ca fiind
anunțat în căutare de către autoritățile Italiei, pe cazul dat fiind întocmit proces-
verbal și eliberata dovada scrisă.

După ridicarea automobilului, organele competente a României i-au comunicat
că mijlocul de transport urmează a fi predat autorităților din Italia și el nu mai poate
pretinde la restituirea acestui.

La revenirea în Moldova s-a adresat organelor procuraturii pentru verificarea
legalității provenienței automobilului ce îi aparținea. În urma controlului efectuat, a
fost constatat că cet. Veaceslav Luchianciuc cunoștea despre faptul că automobilul
este anunțat în căutare dat fiind faptul că anterior în circumstanțe similare a fost
reținut în PTF Galați de către autoritățile României.

Astfel, reclamantul a menționat că automobilul de model „Škoda Roomster” cu
nr. VIN - xxxxx avea vicii de natura juridica, iar Veaceslav Luchianciuc în calitate
de proprietar precedent și vânzător cunoștea despre acest fapt la momentul vânzării
automobilului.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza art. 374 alin. (1) din Codul civil (în redacția Legii nr. 1107-XV din 6 iunie 2002).

Prin hotărârea din 22 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea s-a admis parțial.

S-a încasat de la Veaceslav Luchianciuc în beneficiul lui Alexandru Gafeli, cu titlu de prejudiciu material, suma de 30 000 lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 900 lei.

În rest, în partea încasării despăgubirii pentru prejudiciul material, acțiunea s-a respins.

La 13 iunie 2019, Alexandru Gafeli, fiind reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea parțială a apelului, casarea hotărârii în partea pretențiilor respinse, cu emiterea unei hotărâri noi de admiterea acțiunii.

La 24 iulie 2019, Veaceslav Luchianciuc fiind reprezentat de avocatul Iurie Chifiac, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea apelantului Veaceslav Luchianciuc de repunere în termen a apelului și s-a repus în termen apelul declarat de Veaceslav Luchianciuc împotriva hotărârii din 22 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 28 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Veaceslav Luchianciuc prin intermediu avocatului Iurie Chifiac.

S-a admis apelul declarat de Alexei Gafeli prin intermediu avocatului Iurie Alexa.

S-a casat hotărârea din 22 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Gafeli împotriva lui Luchianciuc Veaceslav cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată se admite integral.

S-a încasat din contul lui Veaceslav Luchianciuc în beneficiul lui Alexei Gafeli suma de 5050 de lei, echivalentul în lei moldovenești la ziua executării hotărârii.

S-a compensat cheltuielile de judecată din contul lui Veaceslav Luchianciuc în beneficiul lui Alexandru Gafeli taxa de stat achitată în mărime de 3 500 lei pentru primă instanță și taxa de stat achitată în sumă de 1 698 de lei pentru instanța de apel.

În motivarea soluției, având în susținere prevederile art. 767 din Codul civil, instanța de apel a concluzionat că reclamantul este îndreptățit să obțină de la pârât suma de 5050 euro, și nu prețul declarat al automobilului, deoarece anume această sumă constituie prejudiciul efectiv cauzat, care urmează a fi reparat.

Instanța a menționat că pârâtul Veaceslav Luchianciuc cunoștea că automobilul model „Škoda Roomster” cu nr. VIN - xxxxx are vicii de natură juridică, însă cu toate acestea a vândut automobilul lui Alexandru Gafeli.

La 13 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 123), avocatul Mariana Barașianț, acționând în interesele lui Veaceslav Luchianciuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe,

cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a încălcat normele de drept material și mormele de drept procedural.

Recurentul a indicat că nu a fost citat în mod corespunzător și nu a participat la examinarea cauzei în prima instanță, fapt confirmat prin încheierea din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de el a fost repus în termen.

Pe de o parte instanța de apel confirmă faptul existenței unei încălcări procedurale, dar, pe de altă parte, nu se expune asupra faptului examinării cauzei în prima instanță în absența sa.

A atenționat că la 13 ianuarie 2020 a recepționat răspunsul Parchetului de pe lângă Judecătoria Medgidia, România, din care rezultă că cauza penală nu este finalizată, iar proprietarul automobilul este intimat. Deci, în eventual caz de restituirea automobilului cumpărătorului de buna credință, intimatul va obține și suma încasată prin deciziile instanțelor naționale, cât și de automobilul în cauză. Iar recurentul, dacă ar fi fost citat în mod corespunzător în prima instanță, ar avea posibilitatea de a depune cel puțin acțiune reconvențională sau, posibil, de a încheia tranzacție de împăcare.

La fel, nici procedura prealabilă nu a fost respectată la caz.

Consideră că încălcările procedurale admise nu pot fi soluționate nici în instanța de recurs, nici în instanța de apel și cauza urmează a fi trimisă pentru rejudecare în prima instanță în baza art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedura civilă.

Recurentul a menționat că nu a avut posibilitatea de a prezenta în prima instanță declarația de avere și interese personale a intimatului depusă la data de 27 noiembrie 2019, din care rezultă că acesta a declarat automobilul Skoda, anul producerii 2008, ca proprietate a sa la valoarea de 30 000 lei.

Acest fapt urmează a fi apreciat în coroborare cu contractul de vânzare - cumpărare încheiat între părți.

Recurentul a fost lipsit de posibilitatea de a-și argumenta poziția.

Nu a fost cercetat și stabilit faptul dacă recurentul a cunoscut, la data încheierii contractului, despre existența viciului juridic. De fapt, nu a fost verificat nici faptul dacă acest viciu a existat la data încheierii contractului, cauza penală din anul 2014 fiind clasată în anul 2014.

Totodată, recurentul a invocat că decizia emisă de instanță de apel nu este motivată suficient, instanța nu a apreciat și nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel depusă de el.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 15 ianuarie 2020 (f.d. 91), iar cererea de recurs a fost depusă la 13 martie 2020, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 6 aprilie 2020 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depusă cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 24 aprilie 2020, intimatul, fiind reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Mariana Barașianț în interesele lui Veaceslav Luchianciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Mariana Barașianț în interesele lui Veaceslav Luchianciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru